

Бібліотека № 10
Іван М.

Молодий Комуніст

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Орган комсомольського обкому ЛКСМУ

Рік видання 1977
№ 150 (2416)
ВІСТОРОК
13
Грудня
1977 року
Ціна 2 коп.
Газета виходить
з 1939 року.

НАУКОВИЙ КОМПЛЕКС „САЛЮТ-6“ — „СОЮЗ-26“

Відповідно до програми дослідження космічного простору 10 грудня 1977 року в Радянському Союзі здійснено запуск космічного корабля «Союз-26», пілотованого екіпажем у складі командира корабля підполковника Романенка Юрія Вікторовича і берлінженера Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта СРСР Гречка Георгія Михайловича. Корабель виведено на розрахункову орбіту.

11 грудня здійснено стикування космічного корабля «Союз-26» із станцією «Салют-6». Після переходу космонавтів у приміщення станції на навколосеземній орбіті почала функціонувати пілотована наукова станція «Салют-6».

Орбітальну станцію «Салют-6» сплящено двома стикувальними вузлами. Перший стикувальний вузол встановлено на перехідному відсіку станції, другий — з протилежного боку на агрегатному відсіку. Наявність двох стикувальних вузлів дає можливість проводити операції по обслуговуванню пілотованих станцій двома космічними кораблями.

На відміну від корабля «Союз-25», який у жовтні цього року зближався із станцією з боку перехідного відсіку, стикування космічного корабля «Союз-26» проводилось до другого стикувального вузла станції.

У програму роботи екіпажу входить:

і звич у космічному просторі;

- дослідження земної поверхні та її атмосфери з метою одержання даних в інтересах народного господарства;
- проведення технологічних експериментів;
- медико-біологічні дослідження.

Програмою польоту передбачається також проведення профілактичного огляду, контрольної перевірки і випробувань стикувального вузла.

Екіпаж приступив до виконання програми польоту на борту наукового комплексу «Салют-6» — «Союз-26». Самолітання космонавтів Романенка Ю. В. і Гречка Г. М. добре.

(ТАРС).

ЮВІЛЕЙНОМУ РОКУ — УДАРНИЙ ФІНІШ!

Якщо вам випаде побувати на заводі «Червона лірика», обов'язково завітайте на капронілову дільницю четвертого складального цеху. Нещодавно колектив капронників, який уже кілька років поспіль підтверджує високе звання діяльної комуністичної праці, відсвяткував ювілей.

Новітня техніка, відмінне її обслуговування дають відчутні результати — капронники успішно несуть ударну трудову напругу, втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС.

Тон у соціалістичному змаганні задають комсомольці і молоді — залізники капрону Зінаїда Галачова, Катерина Скляр, Олександр Мелехов, Микола Перера, Сергій Поздняков... З початку року капронники вдали пропозиції на 529,6 тисяч карбованців — на 5 тисяч карбованців більше заплановано, запланували матеріалів на суму 8100 карбованців. Продуктивність праці порівняно з минулим роком зростає на 2,5 проценти.

У дні святкування 99-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції товариші по цеху вітали капронників з радісним людським в їх житті — писаним колективним дільничим повідомленням республіканського громадського огляду культури й естетики виробництва, присвяченого ювілею Великої Жовтня, та члорощинним свідомством Укрпрофради ЦК ЛКСМУ України, редакції «Робітничої Гасети».

В. КОСТЕНКО.
Ча фото: кращий молодий виробничник Сергій Поздняков.
Фото В. МОЩИНСЬКОГО.

ЗРОБИ КРОК ПЕРШИМ

Ти плекаєш сад і зводиш дім, ти вариш сталь, ти робиш засів на колгоспному полі, ти заходиш у лабораторію і думаєш про наукове відкриття. Всього цього ти можеш досягти, якщо будеш робити крок перший.

Тяжко працювати, але це — для її могутності, для її процвітання. На шляху до нашої заповітної висоти тисячі, мільйони. Але ти спробуй стати в шеренгу перших, зроби крок першим, і твоя ім'я буде увічнене славою так, як і тих звичайців, чий імена викрабувані наobelіках — вони були першими в 45-му.

Ти готуєшся до ювілею своєї Спілки. Ти прагнеш гідно зустріти XVIII з'їзд ВЛКСМ. Яким буде твій реперт перед тими, чий імена на перших сторінках історії Ленінського комсомолу?

Колектив комсомольсько-молодіжної бригади плавильників Миколи Петрова з Світловодського заводу чистих металів, наприклад, уже працює в рахунок передостаннього року п'ятиріччя. Молоді виробничники бригади Володимира Рябенка з Кіровоградського заводу радіовиробів зобов'язалися річичний план 1978-го виконати до дня відкриття XVIII з'їзду ВЛКСМ — за рахунок удосконалення організації праці і технології виробництва, впровадження передового досвіду. Вся їхня продукція здаватиметься з першого пред'явлення.

Вагомі здобутки в комсомольсько-молодіжному колективі тракторної бригади Віктора Галушки з колгоспу імені Калініна Олександрійського району. Щоб мати ще кращі досягнення в боротьбі за високу культуру землеробства, молоді хлібороби постійно дбають про підвищення своєї кваліфікації. Тут 25 механізаторів з 68 — першокласні спеціалісти, в 30 — посвідчення механізатора другого класу. Але проблема підготовки механізаторських кадрів у районі ще не розв'язана до кінця — не вистачає 250—270 трактористів, комбайнерів. Подібне і в деяких інших районах області. То хто ж приїде на виручку хліборобам? Тільки ти, юний друже. Якщо любиш землю, своє село, якщо мрієш стати справжнім сівачем і жнецем, гідний секретри хліборобської майстерності і зроби щедрий засів, виплекай золотий колос. Та так, щоб на тебе з доброю заздрістю подивились твої товариші по бригаді, щоб з гордістю зустрів тебе твій наставник і сказав: «Ти перший, ти пішов далі за всіх, і за тобою підуть інші!»

Хай так буде і на ристуваннях новобудов, у заводському цеху, на шахті і в конструкторському бюро. Не чекай, коли за тебе до людей з добром виїде хтось інший. Ти зваж свої сили, перевірь можливість і берись за нову справу — з ентузіазмом, з відповідальністю. І якщо твоя ініціатива справді значима — її підхоплять десятки, сотні, тисячі... Ось що значить бути першим.

«Продсвжуючи славні традиції своїх діда і батьків», — говорить Генеральний секретар ЦК КПРС, Голосно Поезидій Верховної Ради СРСР товариш Л. І. Брежнєв на урочистому засіданні в Москві, присвяченому ювілею Жовтня, — комсомольці, дітята і юнаки йдуть у перших рядах будівників комунізму, мужніють у праці, вчать управляти господарством, керувати справами суспільства і держави. В їх руках — майбутнє країни. І ми впевнені — це гарячі руки».

Нам вірять, на нас надіються — партія, народ, наші батьки і старші товариші. Тож будемо гідні такого довіря, станемо знову і знов вище себе і зробимо крок вперед — першими!

ЩО НЕ ВИСТУП, то проблема. В такій обстановці пройшла XXI звітно-виборна конференція в Гайвороні. Звичайно ж, мова йшла і про здобутки, але основний паголок делегати робили саме на проблеми, які хвилюють кожного. Планували завтравній день комсомольської організації району.

Надія ПУСТОВІТ, трактористка колгоспу «Зоря комунізму», делегат III фестивалю молоді України:

— Закріплення молоді в сільському господарстві — це сьогодні завдання номер один. На полях і фермах колгоспу «Зоря комунізму» трудиться багато юнаків і дівчат. Хлопці-механізатори разом зі старшими товаришами зібраними цього року по 42,1 центнера озимого пшениці з гектара. Маємо успіхи і в тваринництві.

Та ось що хотілося б сказати... Вчорашній випускник школи приходить на виробництво. Він, як ніхто, потребує турботи і уваги до себе. У нас же чомусь період про нього забувають, комітет комсомолу мало цікавиться справами новачків. А як їм потрібна допомога на початку трудового шляху? Час би вже й подбати про створення комсомольсько-молодіжних екіпажів. Не тимчасових, а постійних. І тут явний прорахунок райкому, який не ставить це питання на контроль. Бажало бути крайною організацією соціалістичного змагання серед молоді. В інших районах, чула, в кінці сільськогосподарського року практикують залучати кращих молодих механізаторів. Гайворонський райком ЛКСМУ, мабуть, вважає це для себе дуже обтяжливою справою.

Тепер про комсомольсько-молодіжну механізовану ланку по вирощуванню кукурудзи, яку я очолюю. Щороку ми сіємо, обробляємо кукурудзу, а збирають її інші. Хочемо бути повними господарями

„МЕНЕ ХВИЛЮЄ...“

З КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ГАЙВОРОНСЬКОГО РАЙОНУ

— Якщо уважно проаналізувати діяльність комсомольських «проектористів» за звітний період, то можна знайти в ній чимало плюсів. І, на жаль, мінусів. Найбільший з них (мінус) те, що райком ЛКСМУ, районний штаб «Комсомольського прожектора» не поглиблює досвіду кращих штабів і постів «КП».

Наприклад, комсомольські доторці господарського підприємства виробничого об'єднання «Кіровоградграфіт» з повним правом можуть похвалитися і оперативністю, і дієвістю своїх виступів. Адміністрація часно реагує на критичні сигнали. Це вже свідчить про авторитет. Те ж саме можна сказати про «Комсомольський прожектор» Салківського цукрового комбінату, колгоспу «Більшовик». А чому не «світить» «КП» колгоспу імені Галаїди, побутокмбінату, хлібоприймального пункту, автотранспортного підприємства № 10032? Мені здається, цього не сталося б, якби графітники запросили до себе в гості «проектористів» названих організацій, можливо, шось порадили, допомогли.

Що стосується роботи районного штабу «КП», то йому треба всебічно зайнятися гласністю. У місті немає жодної вітрини «КП». Районна газета «Вогні комунізму» вперше, не відмовившись друкувати матеріали проведених рейдів.

Наталія НІМЧУК, учениця Гайворонської середньої школи № 5:

— На уроці наша активність не виявляється повністю. А ось після уроків — клуб «Чомучок», який виник з простого дитячого «чому?», гуртки, клуб інтернаціональної дружби імені Пабла Нерудки... Учні школи № 5 пропують раліанську поезію на підприємствах міста.

Нещодавно в Палаці культури імені Воровацького (який, до речі, часто пустує), ми організували вечір поезії, зацікавлені читачки інтересів. Комсомольці І. Свистун та Л. Брестилова читали вірші Мартинова і Гатялицевої. Вечір удался на славу. Та чомусь на цьому ми бачили мало учнів з інших шкіл. Невже їм нецікаво? І не зайве, щоб такі вечори школи і підприємства влаштували спільно.

У роботі конференції взяли участь і виступили перший секретар Гайворонського райкому Компарції України М. Д. Зятін і перший секретар обкому комсомолу Олексій Скічко.

Першим секретарем Гайворонського райкому ЛКСМУ обрано Пересунька Олександра Євгеновича, другим — Панченко Любов Григорівну, секретарем — завідувачою відділом учнівської молоді — Дзарук Катерину Володимирівну.

Випуск № 2

ТРИВАЄ ПЕРШИЙ ЕТАП ЕКСПЕДИЦІЇ „НАРОДЖЕНІ ЖОВТНЕМ. КОМСОМОЛЬЦІ ДВАДЦЯТИХ“.

Нагадусмо учасникам експедиції, що він закінчується 31 грудня цього року.

ЙОГО часто можна бачити в оточенні юнаків і дівчат. Григорій Степанович завжди бажаний гість у школах, серед молоді колгоспів імені Карла Маркса, імені Ватутіна, «Росія». Ветераніві праці, першому комсомольцю Аджамки, комуністові з 51-річним стажем є про що розповісти людям пілішнього покоління.

Пам'ятний 1924 рік. Колішній наймит Григорій Гончаренко, а тепер бібліотечкар сільбуду, одержав комсомольський квиток. Саме тоді шостий з'їзд комсомолу постановив назвати Спілку Молоді Ленінською. Запальний, енергійний він пристрасно роз'яснює сільській молоді завдання

Спілки. Минуло небагато часу і в Аджамському осередку вже було двадцять сім комсомольців.

Одного зимового вечора 1927 року вони разом з іншими односельцями вирішили організувати сільськогосподарську артілю, яку назвали іменем В. І. Леніна. Тоді ж головою правління обрали бідаря грекосія Петра Нагорного, а заступником шойно прийнятого в ряди більшовицької партії Григорія Гончаренка.

Нелегко було їм, малоосвіченим, молодим виводити господарство на широкий шлях колективного господарювання. Час був суворий, доволу лютували куркульські недобитки,

Через кілька днів після заснування комсомольської організації в Єлисаветграді на зборах було прийнято рішення послати в Червону Армію 30 процентів складу комсомольців. 27 квітня 1919 року комсомольці вийшли на фронт 50 кращих своїх товаришів. Ті, що залишилися в місті, перейшли на казарменний стан. 8 годин працювали юнаки і дівчата на підприємствах, а потім несли караульну службу в місті, оволодівали військовою справою.

Першого травня, відразу після демонстрації, стало відомо, що григорівські банди наближаються до Єлисаветграда. Озброєні групи комсомольців зустріли григорівські частини біля Канатова і Трєпівки. Комсомольці трималися стійко, але сили були нерівними. 12 травня бандити вдерлися до міста. За короткий час господарювання в Єлисаветграді вони по-звірячому розправлялися з більшовиками і комсомольцями. Після звільнення міста в організації залишилося всього 15 комсомольців.

ГОВОРИТЬ ІСТОРІЯ:

Чим жила молодь зореносних двадцятих! Прислухаємось до голосу історії: створення перших комсомольських осередків, боротьба з білогвардійцями, денікінцями, петлюрівцями, бандами Махна та Григор'єва.

Невмирущою славою відкрили себе перші комсомольці міста Новоукраїнки. Коли в грудні 1920 року на Новоукраїнку напали махновці, всі ком-

тростанції та інші важливі об'єкти міста. В серпні 1921 року мене викликали в райком комсомолу і наказали разом з Григорієм Суботниковим, Василем Червоним та інши-

РІК 1919 — 1921-й

сомольці недавно створеної організації вийшли на оборону міста. Очолював їх один з організаторів першого секретар Новоукраїнського райкому комсомолу Іван Демченко. Сили були нерівними, і в цьому бою героїчно загинули всі комсомольці.

Про боротьбу бобринецьких комсомольців проти махновців згадує один з перших комсомольців Горький-Бабиць: «Ми билися з бандами, ревізували у буржуїв майно для наших клубів, охороняли склади, елек-

ми комсомольцями йти до чекістів. Ми одержали зброю; дістали завдання — виступити назустріч банді Махна. В Катрисанівці і Ведмежій Балці ми прийняли бій. В цих та інших селах, звідки було вибито бандитів, ми бачили по-звірячому закатованих голів сільрад і уповноважених по «продподатку».

Про боротьбу з бандитами в Новгородківському районі розповідає такий документ: «Список комсомольців Новгородківського району, що мають зброю: Писаревський

Сергій, зав. політосвітом РК — учасник боротьби з бандитизмом, Панченко Євген, райполітрук, в 1921 році брав участь у боротьбі з бандами.

В боях громадянської війни комсомол Єлисаветградщини не тільки гартувався, а й завойовував авторитет у молоді. Про це свідчить факт масового створення комсомольських осередків у містах і селах нашого краю у 1920 році. Їх організаторами були у Бобринці — Райван-Алий, Животовський-Маслов, Секер, Бур'янова; у Гайвороні — Амбремський, Свищенко, Воводін.

Новгородківський райком КСМ (в той час Олександрівського повіту) об'єднував восени 1921 року три волостні комітети та 2 сільосередки, секретарем РК був Федір Лук'янович Гаркуша, в кінці 1921 року Новоградський райком того ж повіту об'єднував 5 волкомів і 4 сільосередки, секретарем райкому був С. Г. Чудновський.

(З матеріалів партійного архіву обкому Компартії України).

Гарт — комсомольський!

І НИНІ В СТРОЮ

які підбурювали невідомих одноосібників до опору радянським порядком, деякі найзапекліші вороги переходили від погроз до терористичних актів.

Коли настав період масової колективізації, Григорій Степанович своєю невтомною працею здобув шану людську, і вони обрали його заступником голови правління колгоспу. Молодий керівник розумів — самого життєвого досвіду замало, треба вчитися. За направленням осередку поїхав у партійну школу в місто Кривий Ріг, а опісля заочно закінчив три курси Харківського юридичного інституту. Куди б не посилала партія Г. С. Гон-

чаренка, він з честю виправдував виявлене йому довіря.

З фронтових доріг повернувся з тяжким пораненням. Та не сидить вдома убіткому синовію ветерану. Партком колгоспу імені Ватутіна рекомендував йому очолити пенсійну раду. Цій громадській роботі Г. С. Гончаренко віддав більше десяти років. І нині 74-річний пенсіонер, удостоєний багатьох урядових нагород перебуває в строю — веде плідну виховну роботу серед трудівників села.

Т. СИДОРЕНКО,
вчитель-пенсіонер.

с. Аджамка
Кіровоградського району.

ТАК МИ ПОЧИНАЛИ

На початку буремного 1920 року під керівництвом комуністичних організацій Златополя й Нсвомиргорода були засновані перші комсомольські осередки.

На урочистих зборах, присвячених цій важливій події в житті молоді, були працівники Златопільського райкому партії, представники розквартированого в приміщенні колишньої гімназії полку Червоної Армії, а також трудяща молодь міста, наймити з навколишніх сіл.

Разом з військовими прийшла й миловидна жінка у військовому (її прізвище не збереглося), донька пітерського робітника. Разом з нею ставний юнак — Сергєєв. Теж робітник з Петрограда. Їм пощастило кілька разів бачити і слухати Ілліча. Партія послала їх організувати комсомольські осередки.

Засновниками комсомольського осередку в Новомиргороді були Євген Поповкін, Данило Афанасьєв, Ліза Поповкіна, Аня Прушинська, Йона Павлуценко, Ганна Шапорєва та інші. З перших же днів існування осередку на плечі молодих борців за справу Леніна випали великі труднощі — боротьба із залишками бандитизму, організація роботи на селах тощо. Більшість комсомольців не розставалися з гвинтівкою ні вдень, ні вночі. Про ці будні дуже гарно написав Євген Поповкін в автобіографічній оповіданні «Графська кухарка».

Комсомольці показали себе витриманими, безстрашними у боротьбі з класовими ворогами, настирливими у досягненні поставленої партією мети. Аня Прушинська, Йона Павлуценко, Аня Шапорєва стали педагогами, Іван Путников та Євген Поповкін пішли на партійну роботу, Іван Чухнов став кадровим військовим, Данило Афанасьєв став науковцем. Яків Хоменко працював на оборону країни в галузі хімії.

18 березня 1925 року в Новомиргороді відбулася районна конференція

терарміїців. Цікава постанова, яку прийняли присутні. Вона закінчувалася такими словами: «Не дивлячись, що міжнародна буржуазія запопадливо готується і озброюється до зубів для придушення нашої робітничо-селянської Республіки, ми їй заявляємо, що у нас є багатомільйонна армія з революційним гартом, викуваним в період громадянської війни. На перший погляд нашого уряду ми всі, як один, вишикуємо наші сталеві лави і станемо на захист дорогої для нас Радянської Республіки!»

В окружній газеті «Радянська думка» за 14 серпня 1926 року розповідається про будні комсомольського осередку в Листопадовому: «Відремонтували за допомогою сільради помешкання, організували хату-читальню. Зараз в осередку 15 членів, більшість з них зайнята на громадських посадах, а решта працює в гуртках. Влаштуємо вечірки й політтерей. Осередок виділив червоних читачів, які обслуговують усе село. За'язок з партією у нас міцний, всі комсомольці ходять на збори. Молодь, і особливо дівчата, гуртуються нашколо осередку. Дякуємо ініціаторам нашого комсомольського осередку!»

Через рік та ж газета знову поверталася до подій в цьому селі: «Навесні 1927 року в Листопадовому відбувся перший випуск учнів сільської школи лікнепу. Керівники села вітали учнів. У відповідях вони дякували за те, що їх виведено з темряви. Всі учні — підлітки, їх 36 чоловік. Учитель дав кожному з них подарунок — по два зшитки. Коли розходилися додому, лікнепівці дали слово, що вони й дома не забуватимуть за газету й за книжку, не забудуть заповіті Леніна, виконують їх до кінця».

В. БОЙКО,
краєзнавець.

м. Новомиргород.

НА ЛІНІ «ПОШУКУ»

УВАГА!
ЧЕРГОВЕ ЗАВДАННЯ УЧАСНИКАМ ЕКСПЕДИЦІЇ «ПОШУК-60 КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЛІТ».

На цій фотографії зображені перші випускники Єлисаветградської школи радянського партактиву. Це воли очолили в 1921 році партійні та комсомольські осередки, вчилися самі і вчили інших будувати соціалізм. Червоним рядком вписані на скрижалях історії імена цих молодих юнаків. Як склалися їхні життєві дороги? Якими бойовими, трудовими подвигами уславив кожен з них своє ім'я? Про все це повинен дізнатися ти, учаснику експедиції. Пошук триває!

ЛИСТ З МОСКВИ

«Зустріч з Леніним» — називався матеріал про І. К. Матусевича, який наша газета опублікувала 29 жовтня цього року. У ньому йшлося про одного з кремлівських курсантів, нашого земляка, який ніс посесну варту біля зовнішніх воріт Спаської бапти Кремля.

Ми пропонували учасникам експедиції дописати сторінку його біографії можливо розшукати фото. Пошук увінчався успіхом. Колішній червоноармієць, кадровий робітник заводу «Червона зірка», згодом військовий, нині полковник у відставці І. К. Матусевич тепер проживає у Москві. Найближчим часом він обіцяв надіслати до редакції свої спогади про зустрічі з В. І. Леніним.

На фото: І. К. МАТУСЕВИЧ.

Фото наших днів.

